

ВІДНОВЛЕННЯ ЗАВДЯКИ КАВОВІЙ МЕДИТАЦІЇ **с.5**

СЕРЕДА
6 вересня 2023
№36 (1653)

ЧОМУ ПІДПРИЄМЦІ ПРОТЕСТУВАЛИ **с.2**

Barcode: 408200664531012
1000 грн
1 блок
Газета є членом Всеукраїнської Газетної Асоціації

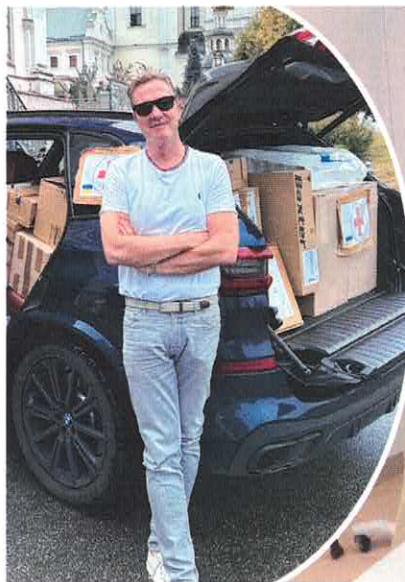
20MINUT.UA

ВІДОМИЙ ХІРУРГ ІЗ МЮНХЕНА РЯТУВАВ ПОРАНЕНИХ

► У серпні нинішнього року у Штефана Гресса була відпустка. Хірург міг ніжитися на пляжі, а він провів цей час у Вінниці. Уже втретє приїздив на допомогу нашим медикам

► В одному з лікарняних закладів міста виконав 15 операцій. Грошей за роботу не просить. Навпаки, ще й привозить допомогу для наших медиків і пацієнтів

► Чому він це робить, як ставляться до такої благодійності його німецькі колеги, і що каже про наших медиків?

с.6-7

ЯК ОТРИМАТИ УБД У ВІЙСЬКОМАТІ

► Учасник бойових дій — статус, який військовослужбовець може отримати у військовій частині, доки він ще на службі. Після звільнення отримати його для більшості військових стає таким собі квестом на витримку **с.8**

ІНТЕРВ'Ю З ЮЛІЄЮ ПРИЙМАК

► Керівниця Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими розповіла, як відбувається процес обміну полоненими, скільки вже вдалося визволити та як шахраї дурять родичів полонених **с.4**

РЕКЛАМА

Передплати газету RIA онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплати картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

ОСТАННЯ СЕКЦІЯ!!!
ХІТ ЦІНА

073 051-07-07
098 051-07-07

ВІД 24 700 ГРН./М²

www.sabrah.com.ua

«НЕ ШКОДУЮ, ЩО Я ПРОВІВ ВІДПУСТ

Небайдужість ■ У серпні нинішнього року у Штефана Гресса була відпустка. Хірург міг ніжитися на пляжі, а він провів цей час у Вінниці. Уже втретє приїздив на допомогу нашим медикам. В одному з лікарняних закладів міста виконав 15 операцій. Грошей за роботу не просить. Навпаки, ще й привозить допомогу для наших медиків і пацієнтів. Чому він це робить, як ставляться до такої благодійності його німецькі колеги, і що каже про наших медиків?

Професор Штефан Гресс влаштував сюрприз для В'ячеслава з Шаргородщини. На день його 20-ліття запросив маму хлопця, син не знав, що мама приїде з дому

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA,
(067) 1079091

Прийти на зустріч пан Штефан пообіцяв у другій половині дня. З ранку у нього операції. Зустрілися на Майдані Героїв Небесної Сотні. І раптом — дощ! Сховалися у найближчому приміщенні на Соборній. Піднялися на третій поверх в офіс обласної організації Спілки письменників України, де й відбувалася розмова.

Організувати зустріч допомогла дружина професора — пані Ірина Гресс. Вона ж виконала роль перекладачки на українську, за що окрема подяка.

Схвилювала, зокрема, розповідь про врятування молодого воїна, 19-річного В'ячеслава з Шаргородщини.

Уперше професор Гресс приїхав допомагати нашим лікарям у травні 2022-го. Тоді він побачив на лікарняному ліжку важкопораненого хлопця, наймолодшого у палаті. Із запнею в історії хвороби стало зрозуміло, що йому тільки 19, а він уже може залишитися без ноги. Професор зрозумів, що врятувати ногу бійцю нашим медикам не вдасться. Він так перейняв його долю, що вирішив допомогти. Зателефонував колегам у Мюнхен. Ознайомилися із ситуацією. Ті погодилися взятися за лікування пацієнта.

Нині В'ячеслав уже ходить без милиць. У нього період реабілітації. Разом із матір'ю перебуває у Мюнхені. Проживають у готелі. На процедури у лікувальний заклад добираються на метро, чи іншим видом міського транспорту.

Але тоді, коли його з Дніпра привезли у Вінницю, ситуація була зовсім інша.

СЮРПРИЗ У МІУНХЕНСЬКІЙ ПАЛАТІ

— Нам сказали готуватися до ампутації ноги, — розповіла RIA мати хлопця пані Зоя. Спілкувалася з нею по телефону у неділю, 3 вересня. — Видно, доля так розпорядилася, що на нього звернув увагу професор із Німеччини. Знав б ви, скільки він нам допоміг! Сам він не оперував В'ячеслава, бо в нього інший профіль хірурга. Це робили його колеги. Але участь Штефана у тому, що сину врятували ногу, дуже велика.

Під час нашої розмови жінка не переставала дякувати німецьким хірургам, добрим словом згадувала медиків із Дніпра, де її сину надали першу допомогу у стаціонарі після поранення, його підтримували лікарі у Вінниці, але ногу врятували у Німеччині.

— Попереду у сина ще одна операція, — продовжує пані Зоя. — У нього нині права нога коротша від лівої. Її мають відокремити. Оперуватимуть у тій самій клініці, що й лікували.

Так сталося, що В'ячеслава з Вінниці перевезли в клініку іншого міста, а не в Мюнхен, як домовлявся професор Штефан.

— Мене не взяли супроводжувати сина в Німеччину, — згадує події минулого року мати військового. — Тому я не могла на щось впливати, тим паче у чужій країні. Вже потім дізналася, що професор після повернення з Вінниці поїхав на власному авто в те місто, куди завезли В'ячеслава, забрав його звідти і перевіз у мюнхенську клініку. Але справжній подарунок він зробив нам на 20-у річницю з дня народження сина.

Як стверджує пані Зоя, напередодні ювілею В'ячеслава її зателефували з Німеччини

і запитали, чи не хотіла б провідати сина? Зателефувала дружина Штефана пані Ірина. Одразу уточнила, що для пані Зої забронювали і оплатили номер у готелі. Зробив це лікар за власні кошти.

— Здається, летіла, а не їхала у Мюнхен, — говорить жінка. — Яка мама відмовиться провіда-

«Я щасливий, що можу допомогти українським військовим. Коли чуєш слова подяки, хочеться ще більше працювати»

ти сина в лікарні, та ще й коли дитина у такому важкому стані? Уже на місці мене попередили, що В'ячеслава нічого не знає про мій приїзд. Йому готують сюрприз. Провідати його маємо у день народження. Можете уявити цю картину, коли переді мною відчиняють двері палати, бачу В'ячеслава, серце мало не ви-

летить із грудей від хвилювання, заносимо торт, синьо-жовті кульки... Професор Штефан тисне синові руку, його вітає пані Ірина — словами все це не передати.

По телефону з Німеччини пані Зоя розповіла про все це чоловікові. Той теж слухав без хвилювання. Він на фронті. Пішов добровольцем. На початку війни перебував за кордоном на заробітках.

— Чоловік не говорив мені, що повернеться із заробітків, — розповідає пані Зоя. — Приїхав у Шаргород, спочатку пішов у військкомат, тільки тоді прийшов додому і сказав, що йде на війну. Його взяли, бо вже воював у 2014-му.

В'ячеслав теж мав право не воювати. На початку війни хлопець служив строком. У нього, на той час 19-річного, був вибір: підписувати контракт і йти на фронт або демобілізуватися. Він пішов захищати країну. У квітні 2022-го під час обстрілу зазнав важкого поранення у ногу.

Повіз вражаючі знімки

З Вінниці пан Штефан повіз галерею селфі наших воїнів. Це вражаючі знімки. Вони передають травми і каліцтва, завдані молодим людям російськими агресорами. Співрозмовник уточнює, що вони зроблені з дозволу тих, хто на них зображений.

— Планую запропонувати їх на-

шим газетно-журнальним виданням, — каже пан Штефан. — Ці фото говорять більше, ніж слова. Роблю це для того, аби у Німеччині не забували, що в Україні триває жорстока війна, що гинуть молоді люди, сиротами залишаються діти, вдовами — жінки. Хочу, аби в моїй країні люди не залишали-

«ЯКБИ ЗАХІД ДАВ БІЛЬШЕ ЗБРОЇ, ВІЙНА УЖЕ Б ЗАКІНЧИЛАСЯ»

Професор Гресс ралій не менше, ніж мама В'ячеслава, що хлопцю вдалося врятувати ногу. Пан Штефан каже, що напад росіян на нашу державу вразив його у саме серце. Готовий і надалі допомагати українцям. Схоже, кохання до нашої землі чимало переросло у любов до України.

Про початок ракетних обстрілів він дізнався одразу після того, як це сталося. О четвертій ранку 24 лютого Ірині зателефувала з Харкова двоюрідна сестра. З тривогою в голосі повідомила, що на місто летять ракети. А в неї хворіє дитина. Сестра порадила їй вийхати до Вінниці, сказала, що та може зупинитися у її квартирі.

До ранку Штефан заспокоював Ірину. Потім поїхав на роботу у клініку.

Запитую, що говорили його колеги у день початку війни.

— Всі були впевнені, що це швидко припиниться, — відпо-

Понад 80 мільйонів гривень готові витратити на ремо

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063) 7758334

Департамент комунального господарства і благоустрою мільярдів і вересня оголосив тендер на капітальний ремонт дороги, що сполучає Гавришівку та Мали Крушівці. Кошторисна вартість об'єкта — 84 мільйони 513 тисяч гривень.

Що треба зробити майбутньо-

му підряднику? Переглянули технічне завдання до закупівлі.

Спочатку орієнтовна відстань. Оскільки в тендері вказані стартові пікетні знаки (ПК) доріг, то припускаємо, що ремонтуватимуть шлях від початку вулиці Захарчука та Берегового. За Google-мапою це понад два кілометри доріжки.

У технічному завданні вказано, що спочатку підрядник має

викопати корита під дорожні покриття. Роботи мають виконувати по черзі: поки підрядник лагодить одну половину дороги, по іншій може їздити пасажирський транспорт.

Далі треба замінити 14 опор високовольтної лінії та знову прокласти лінію електропередач. У готові корита засипати відсів для вирівнювання. Далі шебено-піщану суміш. Зверху за-

лити усе бітумом та кілька шарів асфальту.

Будівництво тротуарів тут не передбачено. Натомість підряднику треба буде укріпити узбіччя. Крім того, на цьому шляху потрібно облаштувати повоширну систему водовідведення. Простими словами, зливу каналізацію.

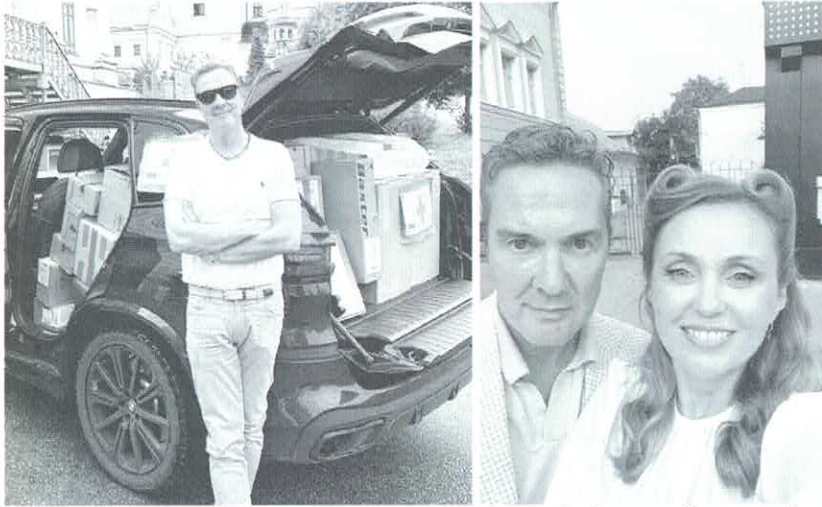
До того ж, на цій дорозі мають облаштувати нове вуличне

освітлення, яке складатиметься з 73 LED-ліхтарів.

Останніми штрихами у цьому капремонті стане облаштування засобів, що підвищують безпеку дорожнього руху: огороження, дорожні знаки, дорожні розмітки.

За це ще готові заплатити 84 мільйони 513 тисяч 345 гривень. Підрядника робити оберуть на аукціоні, який мають про-

КУ НЕ НА МОРІ, А В ОПЕРАЦІЙНІЙ»

Машина лікаря вщент заповнена медичним устаткуванням. Навіть для особистих речей не залишили місця. На фото праворуч — Штефан Гресс з дружиною Іриною

відав професор. — Ніхто не вірив, що Україна вистоїть. Вважали, що Україна впаде за два-три дні. Реальність виявилася іншою. Ірина згадує, як у Штефана з'явилася бажання допомогти українцям. Він говорив, що на фронті багато поранених. Їм потрібні медикаменти. Так вони зібрали і передали в Україну першу допомогу лікувальними засобами.

Згодом хірург сказав, що міг би зробити більше. Його знання і вміння знадобилися б у шпиталі, де лікують поранених. Але як туди потрапити?

— Моя знайома підтримує контакти з керівництвом одного з медичних закладів Вінниці, — говорить пані Ірина. — Попросила її поцікавитися, чи потрібна їй допомога хірурга з Німеччини. Ось так у травні минулого року Штефан приїхав у Вінницю і став до роботи з нашими медиками. Приїхав, як кажуть, не з порожніми руками. Привіз медикаменти. Частину купив за власні кошти, інші — на пожертви німців.

До речі, під час нинішньої поїздки його машина також була вщент заповнена медичним об-

ладнанням. Серед них — лазерні ножі, устаткування для розтигання і заміни шкіри, пошко-

«Війна могла б давно закінчитися, якби у Європі політики зрозуміли, що для українців треба більше зброї, танків, літаків»

дженої внаслідок опіків, а також медикаменти. До речі, свій медичний інструмент професор подарував молодому вінниць-

кому лікарю-хірургу. Пообіцяв запросити його на стажування в мюнхенську клініку. Цей хірург допомагає професору з перекладом з англійської на українську мову під час спілкування з пацієнтами.

Про вінницьких лікарів каже, що у них високий рівень і дуже багато роботи.

— У Німеччині, як і в Україні, люди вже не так активно жертвують кошти, як це було на початку війни, — розповідає пані Ірина. — Перед нинішньою поїздкою планували зібрати хоча б 15 тисяч євро. На наше здивування, друзі і знайомі Штефана разом зібрали 85 тисяч євро! Частину коштів витратили на придбання «металу» для шпінтату у Хмельницькому. Там просили медичні металеві скоби. Решту витратили на потреби вінницького медичного закладу.

«Я БАЧИВ БАГАТО МОЛОДИХ, СКАЛІЧЕНИХ ЛЮДЕЙ...»

— Що означає війна, я зрозумів з того часу, як почав лікувати поранених, — дитинськими думками доктор Штефан. — У багатьох вона асоціюється із захопленням території. Але мова не тільки про територію. Йдеться про життя людей. В одну секунду хтось опиняється мертвою або жахливо пораненою і він уже не буде таким, як раніше. Я бачив багато молодих людей без рук, без ніг, без ока, з великою діркою в животі...

Якщо ти уявляєш, що їх сотні чи тисячі, ти розумієш, що насправді це велика трагедія...

Захід мав би підтримувати Україну значно більше, ніж він

це робить. Так вважає співрозмовник.

— На мою думку, війна могла б давно закінчитися, якби у Європі політики зрозуміли, що для українців треба більше зброї, танків, літаків, якими вони могли б знищити російську армію, — каже професор. — Тоді не було б стільки скалічених людей, як зараз.

Після однієї з операцій у коридорі на німецького хірурга чекала жінка з букетом квітів. Це була мати, сина якого рятував професор. Співрозмовник зізнається, що спочво післяю вона розчулила його до сліз.

— Я щасливий, що можу допомогти українським військовим, — говорить доктор Штефан. — Коли чуєш слова подяки, хочеться ще більше працювати. Саме тому не шкодує, що я провів відпустку не на морі, а в операційній.

Торік професор Штефан домовився з колегами у Німеччині про лікування чотирьох поранених військових з Вінниці. Цього разу стільки ж військових також лікуватимуть у німецьких клініках. Їх перебування у Німеччині узгодив професор Гресс.

За його словами, в обох державах є бюрократичною система організації перевезення, лікування і реабілітації військових. Її треба спростити. Про це він уже писав у німецькій пресі. Тепер, після повернення з Вінниці, знову говорим про це з головою Спілки пластичних хірургів, до якої входить хірург Штефан. Каже, спільно напрацюють алгоритм дій, з яким підуть у німецьке Мінохорони здоров'я.

Хто він, професор Гресс? А його дружина?

Він гарно розмовляє англійською, італійською, французькою, португальською, а тепер ще й вчить українську. У Вікіпедії про нього можна прочитати, що Штефан Гресс відомий німецький пластичний і реконструктивний хірург. Пластичну хірургію вивчав у Ріо-де-Жанейро, там же практикував. Навчався у Мюнхені — в університеті імені Людвіга Максиміліана і технічному університеті. Набував знань у медичній школі Нью-Йоркського університету. У нього багато наукових праць у галузі мікрохірургії, реконструктивної та пластичної хірургії. Доктор Гресс є визнаним авторитетом у своїй галузі медицини.

З розмови з професором стало

зрозуміло, наскільки співчутливо він сприйняв війну в Україні. Не на словах — на ділі вирішив допомагати у лікуванні наших військових.

Його дружина, пані Ірина, також має активну життєву позицію. Багато хто знає її як керівницю тріо «Ажур» Спілки поляків Вінниці. Вона вільно володіє іноземними мовами — англійською і польською. Навчалася у Хмельницькій гуманітарно-педагогічній академії за спеціальністю «Музичне мистецтво» та «Викладач фортепіано», другу освіту здобула у Вінницькому державному педагогічному університеті за спеціальністю «Музична педагогіка і виховання». Працювала викладачем спеціальних музичних дисциплін

у Вінницькому гуманітарно-педагогічному коледжі. За активну пропаганду польської культури удостоєна звання заслуженої діяч культури Республіки Польща.

Їхнє тріо «Ажур», до складу якого входять також Ірина Сидорова, кандидат педагогічних наук, та Світлана Іскра, кандидат мистецтвознавства, виступило у Вінниці з благодійним концертом. Це було в останній день серпня. Виручені кошти передали на допомогу захисникам країни через Волонтерський центр Вінниці. У першому ряду на концерті був шанований гість — професор Штефан Гресс. Він першим зробив благодійний внесок на підтримку українців, які воюють на фронті.

Подарували колеса і побажали щасливої дороги

Перша поїздка професора Гресс до Вінниці у травні 2022-го не обійшлася без пригоди. На Львівщині він на власному BMW «зловив» на дорозі яму і пошкодив одразу дві шини! Сталося це недільного дня, тому проблема його заміни ускладнилася. Проте, як вийшли з ситуації, Ірина написала у Фейсбук. Зробила це для того, аби подякувати людям, які допомогли їм.

Жінка згадує, як вони спершу зв'язалися з екстра-сервісом компанії. Однак там не допомогли. По телефону пояснили: вихідний, все зачинено. Завдяки одному з небайдужих місцевих чоловіків, який звернув увагу на автозавправці на пошкодженій автомобіль на німецьких номерах, їм вдалося зістикуватися з хлопцями

з клубу BMW. Вони, як каже Ірина, всіх поставили на вуха, коли дізналися, що професор їде лікувати поранених у Вінницю. Зрештою, знайшли ті шини! Директор сервісу особисто прийшов, аби відчинити станцію техобслуговування. Автомеханік також пожертвував своїм вихідним і виконав необхідну роботу. Штефан був вражений не тільки цим. Хлопці відмовилися брати з нього гроші. Сказали, що це подяка за його допомогу воїнам. «Коли після повернення у Німеччину Штефан розповідав про це друзям, ті не вірили, що таке можливе, — говорить пані Ірина. — Після того, як зустрічаєш таких людей, зникають сумніви в тому, що все у нас буде Україна!»

НТ дороги за межами Вінниці

вести 11 вересня.

А що по інших дорожніх ремонтах, які міська влада оголошувала раніше? За капремонт дороги на вулиці Василенка, від будинку № 14 до № 16, заплановано 5 мільйонів 819 тисяч гривень. Підприємцем обрали товариство «Агрошляхбуд». Довжина відрізка складала близько 220 метрів. Термін виконання робіт — серпень-жовтень 2023 року.

Окремою закупівлею оголосили ремонт тротуарів та влаштування парковки біля Василенка, 16. Переможцем закупівлі обрали товариство «Вінниця благоустрій», яке запропонувало виконати роботу за 7 мільйонів 402 тисячі гривень.

І ще один дорожній ремонт — капремонт дороги на другому провулку Синьоводському (колишній тупик Маяковського).

Договір підняли підписали із товариством «Агрошляхбуд», яке запропонувало 2 мільйони 36 тисяч гривень.

А загалом, на ці три дорожні тендери, виділили 15 мільйонів 257 тисяч гривень.

Раніше, нагадаємо, ми повідомляли, що міська влада витратила понад 20 мільйонів гривень на закупівлю дронів, гірлопек і термосів для військових.

